Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 45. 1937.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro
pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Paweł Świtała — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 13 listopada 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 5 marca 1934 r.

o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Art. 1. (1) W celu stwierdzania wartości hodowlanej bydła, trzody chlewnej i owiec będą prowadzone przez izby rolnicze księgi zarodowego bydła, zarodowej trzody chlewnej i zarodowych owiec, oraz wydawane rodowody i inne zaświadczenia z tych ksiąg. Izby rolnicze mogą powierzać organizacjom rolniczym prowadzenie tych ksiąg oraz wydawanie rodowodów i zaświadczeń tylko za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Prowadzenie ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, wymienionych w ustępie poprzedzającym, oraz wydawanie rodowodów i zaświadczeń przez osoby prywatne lub instytucje, nie upoważnione do tego w myśl ustępu poprzedzającego, jest wzbronione.

Art. 2. (1) Wpisywanie zwierząt do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych będzie dokonywane na żądanie właścicieli tych zwierząt, wydawanie zaś rodowodów i zaświadczeń — na żądanie osób interesowanych.

(2) Wymagania, jakim powinny odpowiadać zwierzęta, które mogą być wpisane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, a w szczególności wymagania pod względem pochodzenia i wartości użytkowej oraz zasady prowadzenia tych ksiąg — ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala wymagania, jakim winny odpowiadać zarodowe obory, chlewnie i owczarnie.

(2) Z chwilą ustalenia tych wymagań nazwy, zawierające określenie „zarodowy", mogą być używane tylko na oznaczanie tych gospodarstw hodowlanych, co do których izba rolnicza stwierdzi, że gospodarstwa te odpowiadają wymaganiom, ustalonym na podstawie ustępu poprzedzającego.

Art. 4. (1) Izby rolnicze za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych mogą uznawać pewne rasy bydła, trzody chlewnej i owiec za odpowiednie pod względem hodowlanym dla poszczególnych obszarów (gmin, powiatów) w okręgach swej działalności.

(2) W razie uznania pewnych ras bydła, trzody chlewnej lub owiec za odpowiednie dla danego obszaru, zwierzęta innych ras, hodowane na tym obszarze, mogą być wpisywane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych (art. 1) jedynie w przypadkach i pod warunkami, ustalonemi przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) W razie zmiany uznanej rasy (ust. (1)), rasę poprzednio uznaną uważa się nadal w okresie lat trzech również za odpowiednią dla danego obszaru.

Art. 5. (1) Izby rolnicze przeprowadzać będą na żądanie właścicieli bydła, trzody chlewnej lub owiec kontrolę wartości użytkowej tych zwierząt oraz wydawać odpowiednie świadectwa.

(2) Przepisy o kontroli wartości użytkowej zwierząt oraz o wydawaniu świadectw wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 6. (1) Pokrywanie cudzych krów, świń i owiec dozwolone jest tylko rozpłodnikami, uznanemi dla danego obszaru.

(2) Wyraz „rozpłodnik" oznacza w rozumieniu niniejszej ustawy buhaja po ukończeniu 10 miesięcy

życia, knura po ukończeniu 6 miesięcy oraz tryka po ukończeniu 3 miesięcy.

(3) Wyrazy „rozpłodnik uznany“ oznaczają w rozumieniu niniejszej ustawy rozpłodnika, na którego właścicielowi wydane zostało świadectwo uznania (art. 7 ust. (1)).

(4) Rozpłodnik, wybrany na podstawie art. 7 ust. (3), jest rozpłodnikiem uznanym tylko na obszarze tej gminy, dla której został wybrany.

Art. 7. (1) Do orzekania o uznaniu rozpłodników za odpowiednie do hodowli i wydawania właścicielom rozpłodników wybranych bezpłatnych świadectw uznania powołuje się komisje kwalifikacyjne przy izbach rolniczych.

(2) Komisje kwalifikacyjne uznają jako odpowiednie do hodowli te z pośród doprowadzonych rozpłodników, które należą do rasy, uznanej za odpowiednią (art. 4), oraz odpowiadają wymaganiom, ustalonym przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) Jeżeli ilość rozpłodników, wybranych na podstawie ustępu poprzedzającego, nie jest dostateczna dla zaspokojenia potrzeb hodowlanych gminy, komisja kwalifikacyjna może z pośród pozostałych rozpłodników, nie odpowiadających wymaganiom, określonym w ustępie poprzedzającym, wybrać najodpowiedniejsze do hodowli w ilości niezbędnej do zaspokojenia potrzeb hodowlanych tej gminy.

(4) Zakres działania, organizację, postępowanie, okresy działania komisyj, wzory oraz terminy ważności świadectw uznania ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

(5) Koszty podróży i diety członków komisyj ponoszą instytucje, delegujące te osoby.

Art. 8. (1) Właściciele rozpłodników obowiązani są zgłaszać je do zarządu gminy oraz doprowadzać przed komisję kwalifikacyjną w czasie i miejscu, wyznaczonem przez izbę rolniczą.

(2) Obowiązek doprowadzania rozpłodników przed komisję kwalifikacyjną nie dotyczy rozpłodników, zapisanych do ksiąg gospodarskicch zwierząt zarodowych (art. 1).

Art. 9. (1) Jeżeli na obszarze gminy niema dostatecznej ilości rozpłodników uznanych, odpowiadających wymaganiom, ustalonym na podstawie art. 7 ust. (2), gminy oraz powiatowe związki samorządowe obowiązane są zapewniać miejscowym rolnikom konieczną ilość takich rozpłodników.

(2) O ilości rozpłodników uznanych, potrzebnych dla poszczególnych gmin rozstrzyga wydział powiatowy na podstawie zasad ustalanych przez właściwą izbę rolniczą.

(3) Koszty nabywania przez gminy rozpłodników ponosi Państwo w wysokości 10%, powiatowe związki samorządowe w wysokości 25% oraz zainteresowane gminy w wysokości 65% ogólnej sumy kosztów.

(4) Gminy sąsiadujące mogą łączyć się celem wspólnego kupna rozpłodników.

(5) Za pokrywanie krów, świń i owiec uznanemi rozpłodnikami gminnemi zarząd gminy może ustanawiać opłaty, które winny być zatwierdzone przez władzę nadzorczą.

(6) Zarząd gminy obowiązany jest prowadzić spisy rozpłodników oraz zawiadamiać komisję kwalifikacyjną o ilości krów, świń i owiec, znajdujących się na obszarze gminy.

Art. 10. (1) Izby rolnicze, po zasięgnięc u opnji właściwych powiatowych związków samorządowych, mogą za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych ustanawiać na swą rzecz opłaty od rozpłodników nie uznanych w wysokości 50 zł od buhaja, 25 zł od knura i 10 zł od tryka za każdy rok kalendarzowy oraz ustalać terminy uiszczania tych opłat.

(2) Opłaty przewidziane w ustępie poprzedzającym, pobierają zarządy gmin, przyczem za czynności te otrzymują 25% pobranych opłat.

(3) Izba rolnicza może umarzać zaległe opłaty w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

(4) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali, jakie rozpłodniki nie uznane wolne być mają od opłat, przewidzianych w ust. (1).

Art. 11. Grzywną do 20 zł karany będzie:

1) kto nie zgłasza zarządowi gminy rozpłodnika lub nie doprowadza go przed komisję kwalifikacyjną (art. 8);

2) kto dopuszcza do powstania warunków, przy których jest możliwe pokrycie rozpłodnikiem nie uznanym cudzej krowy, świni lub owcy (art. 6 ust. (1)).

Art. 12. (1) Grzywną do 300 zł karany będzie:

1) kto pokrywa rozpłodnikiem nie uznanym cudzą krowę, świnię lub owcę (art. 6 ust. (1));

2) kto wbrew postanowieniu art. 1 ust. (2) prowadzi księgi gospodarskich zwierząt zarodowych oraz wydaje rodowody i zaświadczenia;

3) kto wbrew postanowieniu art. 3 ust. (2) używa na oznaczenie obory, chlewni lub owczarni nazwy, zawierającej określenie „zarodowy“.

(2) W razie wydania orzeczenia karnego w myśl pkt. 1) artykułu niniejszego powiatowa władza administracji ogólnej może zarządzić wytrzebienie rozpłodnika na koszt i ryzyko właściciela.

Art. 13. (1) Orzecznictwo w sprawach o czyny karalne, przewidziane w niniejszej ustawie, należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

(2) W orzeczeniu skazującem władza administacyjna na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny oznaczy karę zastępczego aresztu stosownie do art. 10 prawa o wykroczeniach.

Art. 14. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 15. (1) Postanowienia art. 1 — 5, 12 pkt. 2) i 3) oraz art. 13 — 16 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia ustawy niniejszej na całym obszarze Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego.

(2) Postanowienia art. 6 — 11, 12 pkt. 1) oraz ustępu ostatniego tego artykułu wchodzą w życie w zastosowaniu do bydła na obszarach gmin i powiatów, na których była wprowadzona w życie ustawa z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69) — z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy.

(3) Terminy wejścia w życie postanowień art. 6 — 11, 12 pkt. 1) oraz ustępu ostatniego tego artykułu w zastosowaniu do bydła na obszarach gmin i powiatów, na których nie była wprowadzona w życie ustawa, wymieniona w ustępie poprzedzającym, jak również terminy wejścia w życie postanowień art. 6 — 11, 12 pkt. 1) oraz ustępu ostatniego tego artykułu w zastosowaniu do trzody chlewnej lub owiec na obszarach gmin i powiatów, — ustala w drodze rozporządzeń Minister Rolnictwa i Reform Rolnych na wniosek izby rolniczej, przedstawiony za zgodą właściwego powiatowego związku samorządowego za pośrednictwem wojewody. Powyższy wniosek izby rolniczej może dotyczyć tylko tych obszarów, dla których — stosownie do postanowienia art. 4 ust. (1) — zostały uznane odpowiednie rasy bydła, trzody chlewnej lub owiec i jedynie tych zwierząt, których rasy zostały uznane. Wniosek może dotyczyć każdego rodzaju określonych wyżej zwierząt oddzielnie lub kilku rodzajów razem.

(4) Ustalone na podstawie ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69) rasy bydła w okręgach hodowlanych uważa się za rasy uznane za odpowiednie pod względem hodowlanym dla poszczególnych obszarów (art. 4).

(5) Świadectwa uznania, wydane na podstawie ustawy, wymienionej w ustępie poprzedzającym, których termin ważności nie upłynął, uważa się za świadectwa uznania w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 16. Z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami wraz ze zmianami, wprowadzonemi art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69).

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów: (—) J. Jędrzejewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Nakonieczników - Klukowski

(Przedruk: z Dz. U. R. P. z dnia 15 maja 1934 r. nr. 40).

Zarząd Gminy
Nowa Wieś.

Obwieszczenie.

Podaje się do wiadomości, że Rada Gminna w Nowej Wsi dnia 20 września 1937 r. uchwaliła pobierać na zasadzie art. 10 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) w roku 1938 na terenie gminy Nowa Wieś dodatki komunalne do opłat państwowych od patentów na sprzedaż i wyrób trunków w wysokości:

1) 100% opłat państwowych od patentów na sprzedaż,
2) 100% opłat państwowych od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych z tym że dodatki do opłat państwowych, od patentów na wyrób wódek gatunkowych pobierane będą w wysokości 10% opłaty państwowej.

Stawki powyższe zatwierdził Wydział Powiatowy w Katowicach pismem z dnia 2 listopada 1937 r. — L. S. V-3/6.

Nowa Wieś, dnia 9 listopada 1937 r.

Naczelnik gminy
(—) Fryc

Zarząd Gminy
Dąbrówka Mała

Obwieszczenie.

Rada Gminna na swym posiedzeniu w dniu 4 października 1937 r. powzięła następującą uchwałę: „Na zasadzie art. 10 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30) uchwala się pobierać w roku 1938 na terenie Gminy Dąbrówka Mała dodatki komunalne do opłat państwowych na sprzedaż i wyrób trunków alkoholowych w wysokości:

1. 100% opłat państwowych od patentów na sprzedaż,
2. 100% opłat państwowych od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych z tym, że dodatki od opłat państwowych od patentów na wyrób wódek gatunkowych pobierane będą w wysokości 10% opłaty państwowej."

Powyższy wypis uchwały podaję niniejszym do publicznej wiadomości.

Dąbrówka Mała, dnia 8 listopada 1937 r.

Naczelnik gminy
(—) Rzepka

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.